

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **S. M.**, zastoupený JUDr. Vitem Vohánkou, advokátem, se sídlem Praha 4, Na Zámecké 457/5, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Praha 2, Na Poříčním právu 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 2. 1. 2006, č. j. 2 Cad 98/2005 - 14, a o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Odměna zástupci stěžovatele JUDr. Vítu Vohánkovi, advokátu, se sídlem Praha 4, Na Zámecké 457/5, **s e s t a n o v í** ve výši 1339 Kč a bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Přezkoumávaným rozhodnutím žalovaného ze dne 4. 11. 2005, č. j. 2005/60319-212, bylo potvrzeno rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 12. 10. 2005, č. j. KUOK/29822/05/OSV-DS/7025/SD-205, kterým nebyla povolena obnova řízení ve věci nepřiznání dávky sociální péče, a odvolání žalobce bylo zamítnuto.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu, v níž konstatoval, že mu žalovaný od 1. 12. 2003 odmítl poskytnout ve stavu hmotné nouze sociální péči a zabezpečení, proto žádá, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil, a dále žádá o uhrazení nemajetkové

a majetkové újmy podle občanského zákoníku. Současně požádal o odkladný účinek žaloby a o vydání předběžného opatření.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 18. 11. 2005, č. j. 2 Cad 98/2005 - 8a, žalobce vyzval, aby své podání doplnil tak, aby mělo náležitosti podle § 71 odst. 1 s. ř. s. a § 37 odst. 2 a 3 s. ř. s., tedy aby zejména obsahovalo žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Návrh na odkladný účinek musí mít náležitosti podání a musí být odůvodněn. Návrh na vydání předběžného opatření musí mít náležitosti podání podle § 37 odst. 2 a 3 s. ř. s. a náležitosti návrhu podle § 38 odst. 1 s. ř. s., musí být zdůvodněn a musí též obsahovat vymezení toho, čeho se žalobce vydáním předběžného opatření domáhá. Dále soud žalobce upozornil, že do pravomoci soudů rozhodujících ve správním soudnictví nepatří rozhodování soukromoprávních nároků. Zároveň žalobce poučil, že nedoplní-li ve stanovené lhůtě své podání a pro tento nedostatek nebude moci řízení pokračovat, bude podání odmítnuto.

V „doplnění žaloby“ žalobce konstatoval, že ve stejné věci projednává Městský soud v Praze 21 žalob, které dosud nevyřídil, a sdělil, že až soud ve stejných věcech a ve věci této žaloby povinně spojí, dostane to, co od něj žádá.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 2. 1. 2006, č. j. 2 Cad 98/2005 - 14, žalobu odmítl a současně rozhodl o tom, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. V odůvodnění uvedl, že žaloba neměla náležitosti podle § 71 odst. 1 s. ř. s., tedy neobsahovala žalobní body, a tento nedostatek nebyl odstraněn ani po výzvě soudu; citaci jednotlivých ustanovení právního předpisu bez uvedení skutkových důvodů nelze považovat za žalobní body. Proto nezbylo než podle § 37 odst. 5 s. ř. s. žalobu odmítnout.

Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále též „stěžovatel“) ručně psanou a téměř nečitelnou kasační stížnost, ve které žádal o ustanovení advokáta, o zrušení napadeného usnesení a o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V kasační stížnosti uvádí, že ji podává z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) až e) a § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. a dále uvádí, že soud nereaguje na předchozí podněty v této věci a neřídil se nařízením Nejvyššího správního soudu v této věci, ve které nezákonně jednají dva soudci – H. a T.. Ve stejné věci je u Městského soudu v Praze již 35 nevyřízených jím podaných žalob. Soud porušil podmínky řízení, když ve stejné věci nelze vést další řízení. Soud ve věci samé vůbec nenařídil jednání a nerozhodl. Správní orgán stěžovateli v hmotné nouzi odmítl poskytnout pomoc. Soud porušil stěžovatelova práva garantována Listinou základních práv a svobod. Stěžovatel navrhuje zrušení napadeného usnesení Městského soudu v Praze. Spolu s kasační stížností stěžovatel požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti a o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V doplnění kasační stížnosti pak návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti odůvodnil tak, že výkon rozhodnutí Městského soudu v Praze, který znamená, že se definitivně nepovoluje obnova řízení, by pro stěžovatele znamenal nenahraditelnou újmu, konkrétně újmu na zdraví a poškození jeho osoby. V dalším doplnění pak stěžovatel konstatuje, že postupem správních orgánů a Městského soudu v Praze došlo k porušení jeho ústavních a základních lidských práv, konkrétně došlo k porušení čl. 3, 4 a 10 Ústavy a čl. 36 odst. 2, čl. 30 odst. 2 a 3, čl. 10 odst. 1, čl. 31, čl. 6 odst. 1, čl. 1 a čl. 2 odst. 3 Listiny základních práv a svobod.

Městský soud v Praze ustanovil stěžovateli svým usnesením ze dne 27. 4. 2006, č. j. 2 Cad 98/2005 - 29, zástupcem JUDr. Víta Vohánku, advokáta, se sídlem Praha 4, Na Zámecké 457/5.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek v souladu s ustanovením § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel uplatnil ve své kasační stížnosti, přitom sám neshledal vady uvedené v odst. 3 citovaného ustanovení, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti, a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Přestože stěžovatel uvádí, že kasační stížnost podává z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) až e) a § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s., Nejvyšší správní soud podle obsahu kasační stížnosti došel k závěru, že je uplatněn důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., který jako jediný připadá v úvahu v procesní situaci, kdy je kasační stížností napadeno usnesení soudu o odmítnutí návrhu. Podle tohoto ustanovení lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení.

Poté, co se zdejší soud seznámil se spisem Městského soudu v Praze, nezbyvá než konstatovat, že stěžovatelova žaloba byla odmítnuta v souladu se zákonem. Podle § 71 odst. 1 s. ř. s. musí žaloba kromě obecných náležitostí podání uvedených v § 37 odst. 2 a 3 s. ř. s. obsahovat označení napadeného rozhodnutí a den jeho doručení nebo jiného oznámení žalobci, označení osob na řízení zúčastněných, jsou-li žalobci známy, označení výroků rozhodnutí, které žalobce napadá, žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné, jaké důkazy k prokázání svých tvrzení žalobce navrhuje provést a návrh výroku rozsudku. Těmito kritériím stěžovatelovo podání ze dne 8. 11. 2005 nevyhovovalo, zejména neobsahovalo žalobní body, z nichž by bylo patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Plně v souladu s § 37 odst. 5 Městský soud v Praze svým usnesením ze dne 18. 11. 2005, č. j. 2 Cad 98/2005 - 8a, stěžovatele vyzval k odstranění nedostatků jeho podání, k čemuž mu stanovil lhůtu 21 dnů od doručení usnesení. Na tuto výzvu stěžovatel reagoval podáním, v němž uvedl, že ve stejné věci projednává Městský soud v Praze 21 žalob, které dosud nevyřídil, a sdělil, že až soud ve stejných věcech a ve věci této žaloby povinně spojí, dostane to, co od něj žádá. Jiné podání během stanovené lhůty, ani po jejím uplynutí stěžovatel neučinil. Nesplnil tak výzvu městského soudu a jeho žaloba nadále vykazovala nedostatky, pro něž v řízení nebylo možno pokračovat. Městský soud v naposled citovaném usnesení stěžovatele řádně poučil, že nebudou-li ve stanovené lhůtě odstraněny vady podání a pro takové nedostatky nebude možné v řízení pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne. Vzhledem k tomu, že vady podání odstraněny nebyly, a v řízení tak nebylo možné pokračovat, Městský soud v Praze neměl jinou možnost než stěžovatelovu žalobu postupem podle § 37 odst. 5 odmítnout. S takovým postupem městského soudu se zdejší soud plně ztotožňuje a v ostatním odkazuje na vyčerpávající odůvodnění jeho usnesení ze dne 2. 1. 2006, č. j. 2 Cad 98/2005 - 14.

V návaznosti na uvedené Nejvyšší správní soud konstatuje, že není dán důvod uvedený v ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., pro které by bylo třeba napadené rozhodnutí Městského soudu v Praze zrušit. Proto Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná a v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. ji zamítl.

Nejvyšší správní soud rovněž vážil nezbytnost rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle ustanovení § 107 s. ř. s. a dospěl k závěru, že o něm není třeba samostatně rozhodovat tam, kde Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti rozhodl bez zbytečného odkladu. Při rozhodnutí o kasační stížnosti je pak rozhodnutí o odkladném účinku nadbytečné, neboť obecně může přiznání odkladného účinku kasační stížnosti přinést ochranu jen do doby rozhodnutí o této stížnosti. Ostatně rozhodoval-li by zdejší soud v souzené věci o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti samostatně, musel by návrh na jeho přiznání zamítnout, neboť ve stěžovatelově případě, kdy se domáhal jeho přiznání vůči napadenému usnesení Městského soudu v Praze, by jednak jeho přiznání nijak nemohlo změnit právní postavení stěžovatele (návrh na povolení obnovy správního řízení by nadále zůstal zamítnut) a jednak nebyl návrh na jeho přiznání náležitě zdůvodněn konkrétními skutkovými okolnostmi, ačkoliv byl k tomuto stěžovatel zdejším soudem vyzván.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 věty první s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému v souvislosti s řízením o kasační stížnosti žalobce žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Odměna zástupci stěžovatele JUDr. Vítu Vohánkovi, advokátu, se sídlem Praha 4, Na Zámecké 457/5, který byl ustanoven stěžovateli k jeho žádosti usnesením Městského soudu v Praze ze dne 27. 4. 2006, č. j. 2 Cad 98/2005-29, byla stanovena za první úkon právní služby ve výši 250 Kč [první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení – § 7, § 9 odst. 2 a § 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění účinném do 31. 8. 2006, a čl. II vyhlášky č. 276/2006 Sb.], a za druhý úkon právní služby ve výši 500 Kč [podání soudu týkající se věci samé spočívající v doplnění kasační stížnosti – § 7, § 9 odst. 2 a § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu, ve znění účinném od 1. 9. 2006], k čemuž byla přičtena paušální částka jako náhrada hotových výdajů za první úkon právní služby ve výši 75 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu ve znění účinném do 31. 8. 2006, a čl. II vyhlášky č. 276/2006 Sb.) a za druhý úkon právní služby ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu ve znění účinném od 1. 9. 2006). Podle § 35 odst. 8 s. ř. s. se takto vypočtená částka na základě žádosti ustanoveného zástupce doložené kopií osvědčení o registraci k dani zvyšuje o 19% sazbu daně z přidané hodnoty, v konečném výsledku tedy činí 1339 Kč. Uvedená částka bude zástupci stěžovatele vyplacena do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku z účtu Nejvyššího správního soudu.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. ledna 2007

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu